

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия. Телефонъ № 394.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства.	100 „
За частни лица и кооперации	50 „

ТАКСИ

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лева.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смѣтатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

Маслодайната индустрия у насъ.

Следнитъ данни, които характеризиратъ състоянието на маслодайната индустрия у насъ заемаме изъ „в. Индустр. България.“

Числото на голѣмитъ маслодайни фабрики не се е увеличило презъ изтеклата година, но затова пъкъ числото на малкитъ маслобойни се е значително увеличило. Днесъ числото на тритъ стотици маслодайни фабрики и работилници се е увеличило въ още нѣколко десетки инсталирани въ по-голѣмитъ села.

Една отъ причинитъ за това широко разпространение на тая индустрия е не само широкото отглеждане на слънчогледовото семе, но и местното производство на маслодайни инсталации. Тѣ се произвеждатъ вече не само въ известни желѣзарски фабрики въ градоветъ но даже и въ нѣкои села на Търновско, Варненско и пр.

Една спънка за маслодайната индустрия днесъ е липсата на пазаръ на кюспето, цената на което миналата година бѣ достигнала до 6 лв. за кгр., а тази година нѣма пазаръ и за 2-50 лв.

Всички фабрики и работилници за сега работятъ, понеже въ страната се намиратъ неизработени голѣми количества семена.

По видове положение е следното: Търсенето и консумацията на

Слънчогледовото масло

е масово, поради ниската му цѣна. Производството на семе и масло отъ слънчогледъ се тѣй засили, че вместо вносъ, какъвто

ставаше на това масло до преди една година, сега вече има и за износъ семе и масло. Презъ 1921 год. е внесено 130.000 кгр. слънчогледово масло; презъ следнитъ е внесено средно по 25.000 кгр. И за пръвъ пътъ презъ 1925 г. не е внесено никакво слънчогледово масло, което показва че местното производство е засилено по количество и подобро по качество. Презъ 1925 год, само 19 по-голѣми фабрики за растителни масла сж произвели 800.000 кгр. слънчогледово масло, а цѣлото производство въ страната отъ по-дребнитъ яхани, които работятъ предимно на „шлеме“ на местното население, е много повече.

Цѣнитъ на слънчогледовото масло сж съ слаба тенденция, дори иматъ слабо спадане. На едро достигатъ до 30 лева, а на дребно 32—36 за кгр.

Сусамовото масло

има доста широко употребление, тѣй като съставлява главната частъ на халвата — тахънъ. Тахънатъ е смлѣно сусамово семе. На пазаря все повече се застъпва местното производство, но значително количество масло, и особено сусамово семе се внася отъ други страни.

Местното производство на сусамово семе презъ 1912 год. е било 460.000 кгр., а презъ 1924 год. достига до 2 милиона кгр. Презъ 1925 г. е внесено сусамово семе около 700.000 кгр. За около 12 милиона лв. Това показва, че у насъ има твърде добри условия за разширението културата на сусама.

Цѣнитѣ на сусамовото масло запазватъ положението си — 45 лв. за кгр. на едро.

Ленено масло.

Въпреки голѣмия тласъкъ, който получи отъ нѣколко години насамъ маслодайната индустрия, въ България се произвежда извънредно малко количество ленено масло, въпреки все повече увеличаващото му се търсене.

Причината се отдава на липсата на ленено семе. Може би и на ниската цѣна на самото семе. Местната консумация на ленено масло се удовлетворява само чрезъ вносъ отъ чужбина.

Обработването на лена въ България за който съществуватъ напълно благоприятни условия ще ни даде не само семе за ленено масло но и ленено влакно, за обработването на което съществува специална индустрия.

Земледѣлски инструктивни институти.

Ако турянето на земледѣлското стопанство на основитѣ на една здрава кредитна организация е необходимостъ, за да може то да се развива, разнитѣ инструктивни земледѣлски институти, включително и тѣзи които иматъ за целъ защитата на професионалнитѣ земледѣлски интереси, трѣбва да бждатъ другата страна на земледѣлската стопанска политика на държавата. Ако се хвърли единъ исторически погледъ върху които се гради земледѣлието, другаде и дори у насъ, ще видимъ, че тѣ сж били неразривни една отъ друга. Земледелски училища и професионални сдружения на земледѣлцитѣ сж целъ за просвѣта и отстояване на собственитѣ интереси имаме въ Германия, Франция и другаде преди още кредита да добие днешния си видъ.

Въ програмитѣ на инструктивнитѣ институти, дветѣ основни начала — техническото и стопанското, — трѣбва да бждатъ еднакво застъпени. Ученикътъ на каквото и да бжде земледѣлско училище трѣбва да е подготвенъ въ кръга на своята дейностъ, както като познавачъ на природата, тъй и като икономистъ. У насъ инструктивнитѣ институти, като че обръщатъ внимание на техническата страна, т. е. на изучаване природата, като не занемаряватъ стопанската.

Но земледѣлецътъ трѣбва да познава и едната и другата страни на земледѣлието, за да може действително да използва плодоветѣ на своя трудъ.

Но една друга областъ, въ която у насъ трѣбва много да се работи, е създаването на институти, които да спомогнатъ да се очертаятъ професионалнитѣ нужди и интереси на земледѣльца. Значението на тѣзи институти другаде е напълно съзнато и под формата на професионални земледѣлски сдружения; които впоследствие еволюираха, въ земледѣлски камари, тамъ се е достигнало много.

И у насъ се сложи хубавото начало въ това направление съ закона за земледѣлскитѣ камари отъ 7 май 1912 година, обаче и до днесъ не се е пристѣпило къмъ неговото изпълнение. Нашиятъ законъ е напълно подобенъ на пруския законъ за земеделскитѣ камари отъ 30 юний 1894 год., който на времето си намѣри пълното одобрение на всички почти държави отъ империята и биде възприетъ съ малки измѣнения у нѣкой по отношение на изборнитѣ норми. Стопанскитѣ начала, вложени въ основитѣ на тоя законъ, бѣха признати като крайно необходими, за да се доведе земледѣлието въ техническо и стопанско отношение до стѣпалото да бжде дееспособно да се бори съ конкуренцията отъ вънъ. Тѣзи камари може да се каже създадоха днешна модерна земледѣлска Германия.

Дейността на земледѣлскитѣ камари се заключава въ: 1) Запознаване на земледѣльца съ нуждитѣ и съобразноститѣ на модерното земледѣлие, чрезъ устройване на изложби на земледѣлски машини и разни плодове на земята, чрезъ литература и др.; 2) Образователно и културно подигане на земледѣльца чрезъ постоянни училища и временни практически и теоретически курсове; 3) Застѣпване и представителство на интереситѣ на земледѣлцитѣ.

Имайки подкрепата на държавата, както материална тъй и морална, и бидейки въ възможностъ да се намиратъ въ най-близъкъ контактъ съ земледѣлцитѣ и да се проникватъ отъ тѣхнитѣ нужди и интереси, земледѣлскитѣ камари сж повикани да изиграятъ една важна роля и като сътрудници на държавата и нейната стопанска политика.

Трѣбва да се съзнае, че отъ организационна гледна точка, едно министерство на земледѣлието не може да обхване всички

тѣзи дейности въ тѣхнитѣ подробности. Ние нѣмаме най-важния органъ при министерството на земледѣлието, — статистиката, която да ни дава всѣки моментъ въ цифри хода на всички земледѣлски прояви. Ние нѣмаме организирана статистика за хода на посѣвитѣ презъ годината и дохождаме до абсурдни числа за реколтитѣ, които ни даватъ разни институти, нѣмащи нищо общо съ земледѣлскитѣ отношения.

А всички тѣзи работи могатъ и трѣбва да се извършватъ отъ земледѣлскитѣ камари, ако тѣ сж организирани тѣй, че да бждатъ действителни помощници на държавната стопанска политика. Земледѣлскитѣ камари иматъ своето оправдание и сж наложителни, ако искаме да тласнемъ главния поминѣкъ на народа.

Д-ръ С. Г. Кашевъ.

Държавенъ заводъ и депо за мъжки разплодници „Кабияукъ“.

Дирекцията на държавния заводъ Кабияукъ съ обявление № 385 известява че начина отъ 1 мартъ до 1 юлий т. г. жребцитѣ отъ депото на сѣщия заводъ ще действуватъ въ следнитѣ случни станции въ района му отъ Варненски окръгъ:

Варненска околия:

гр. Варна и селата: Николаевка, Ботево, Сарж-гьолъ, Аджемлеръ, Бѣлево, Крумово, Сарж-дъръ и Кара-Хюсенъ.

Провадийска околия:

гр. Провадия и селата: Тестиджий, Девня, Вълчи-долъ, Каралжа-отъ, Кутлу-бей, Арапларъ, Шадж-кьой, Елестъ-факж, Невша, Черковна, Градинарово, Куванджък, Бейлий и Султанларъ

Условия и редъ за покриване кобили отъ държавнитѣ жребци.

(Извлечение отъ наредбата на Министерството и правилника).

1. За пуцане на държавенъ жребецъ стопанина на кобилата плаща 20 лева въ Варненски окръгъ, която се отнѣса за въ полза на онова учреждение, което издържа жребца презъ съвокупителния сезонъ (община, окръжна пост. комисия или държавата).

2. На стопанина на всѣкъ пуствата на държавенъ жребецъ кобила завеждащиятъ жре-

бцовата съвокупителна станция издава обгербвано съ 3 лева свидѣтелство за произхождение отъ кочанъ Издаването на свидѣтелството става веднага; то не може да се отлага за покъсно подъ никакъвъ предлогъ.

3 Учреждението, което издържа държавния жребецъ се грижи за събиране таксата и издаване на необходимия документъ (квитанция) на стопанина на кобилата.

4. Завеждащиятъ жребцовата съвокупителна станция не може да пуца кобила на държавенъ жребецъ преди стопанина да е внесълъ следуемата се такса за правопущане.

5. Всѣка кобила, която се пуца на държавенъ жребецъ трѣбва да е прегледана отъ ветеринарната властъ и има бележка отъ сѣщата, че е здрава и може да се пуска на жребца. Тия ветеринарни бележки иматъ валидность 10 дена и трѣбва да съдържатъ обязательно следнитѣ данни: а) височина на кобилата, възраст, костъмъ и белези; б) породата; в) здравословно и телесно състояние; г) притежава ли нѣкакви наследствени дефекти; д) бележката да носи дата словомъ написана отъ тоя, който я издава. Тѣзи бележки се прикачатъ или залепватъ на съответната кочанна отръзка за провѣрка. Ветеринарнитѣ бележки се издаватъ безплатно

6. Забранява се на завеждащия станцията да пуца на държавенъ жребецъ кобили безъ ветеринарна бележка. Несъобразилитѣ се съ това се подвеждатъ подъ отговорностъ, съгласно чл. 416 отъ наказателния законъ. Подъ сѣщата отговорностъ се подвеждатъ и стопанитѣ на кобили, които по единъ или другъ начинъ се опитватъ жоняра да пусне на държавенъ жребецъ непрегледана и безъ ветеринарна бележка кобила. А който преправи ветеринарна бележка или издаде неистинска такава е отговоренъ по чл. чл. 352 и 367 отъ наказателния законъ.

7) Всѣки стопанинъ, отъ който ще и да е, може да доведе кобилата си на коя и да е жребцова съвокупителна станция, стига тя да е здрава, да има ржстъ повече отъ 130 см., да не е по-млада отъ 3 години и по-стара отъ 18 години и да бжде разпасана.

8) Не се допускатъ не само за пробване, но даже и въ двора на съвокупителната станция кобили; които иматъ изтечение изъ ноздритѣ, ранички въ носа, стокъ между крилата на долната челюсть, разни гноиници по кожата, отичане на половитѣ органи, разни зацапвания, припъки, язви по видимитѣ части на сѣщитѣ, слабостъ на задницата, превлякване съ заднитѣ крака, съ увиснали (парализирани)

бърни, уши и клепачи, а също и такива дам-госани на лъвия бутъ съ буквитъ Д. или С.

Съ такива признаци сж кобилитъ, които носятъ опасната и неизлечима зараза отъ болеститъ „Сапъ“ (Мангафа) или „Дуринъ“ (конски сифилисъ).

9. Не се пущатъ кобили съ недоразвита задница, съ развалено виме, изнемощели отъ болестъ, отъ лошо хранене и гледане, нечисти или съ въшки, краста или лишеи, слъпи съ дветъ очи или само съ едно, но боледували отъ месечна слепота (периодична офталмия) и болнитъ, макаръ и да виждатъ, отъ същата болестъ.

10. Нито една кобила не може да бжде покрита отъ жребецъ, до като не се пробва и се види, че е разпасана. Кобилитъ съ малки, 7—10 дневни кончета се предпочитатъ за пущане прелъ яловитъ.

11. Таксата, въ Варненския окръгъ за пущане жребца се плаща само за първото покриване на кобилата. Второто, третото и четвъртото покриване бива безплатно и то, не порано 8—9 дни следъ по-предното и то, ако кобилата се укаже пакъ разпасана.

12. Жребцитъ се пущатъ отъ 8—11 часа преди пладне и отъ 3—6 часа следъ пладне, освенъ денътъ опредѣленъ за почивка на жребца.

13. При повече докарани за жребца кобили предпочитатъ се тия, които ще се пущатъ „на кръвъ“ (съ 7—10 дневни кончета), по-високитъ и добре гледанитъ.

14. Стопанитъ на докаранитъ за жребецъ кобили се подчиняватъ на заветения редъ, а когато редътъ въ станцията се нарушава отъ заведващия станцията коняръ, всъки трѣбва да отпрати оплакванията си до дирекцията на завода.

15. За всъко злоупотребуване съ жребца било отъ страна на заведващия станцията (ездене, ходене съ него изъ селото или други села, пущане контрабанда безъ ветеринарна бележка или безъ издаване свидетелство за произхождение и пр.) било отъ други длъжностни и частни лица, да се съобщава въ дирекцията на завода своевременно отъ общинскитъ агрономи и ветеринарни власти, а може и отъ всъки добъръ български гражданинъ, който обича редъ, законность и спазване скъпо държавно имущество, каквото представляватъ държавнитъ жребци.

ХИГИЕНИЧЕСКИ СЪВЕТИ.

Въ днешно време, много утешителна истина е да се знае, че здравето е най-голѣмото добро за човѣка и че нито властъта, нито богатствата не могатъ да принесатъ такова чувство на благосъстояние и щастие каквото принася здравето.

Не е ли здравето, което покрай чувството на щастие да живѣе човѣкъ, му доставя и най-голѣма способностъ къмъ работата и производство, и свръхъ всичко това още и доброто душевно разположение, което не знае никакво израждане, никакви психически пороци, т. е. природнитъ недостатъци и болѣзнитъ внушения начевайки отъ досадата за своята сждба, до престъплението? И така общо прието най на края, че всичката нравственостъ състои въ правилата, предназначени да осигорятъ здравето на частнитъ лица и на мнозинството. Въ тѣзи правила се заключаватъ обязаноститъ на човѣка къмъ самото себе си и къмъ другитъ.

1. Грижи се за здравето си.

Това не е егоистиченъ съветъ.

Здравието на индивида не му принадлежи, то принадлежи на обществото, благосъстоянието и силата на което сж съставени отъ здравието на всички. Следователно, човѣкъ частно е длъженъ да се поддържа въ такова състояние, щото да може да достави на обществото онай частъ отъ дѣятелность и продуктивность, които то очаква отъ него.

Да се грижи човѣкъ за здравието си, значи да поддържа въ добро състояние орждието, което всъкой притежава за да извършва работата си и да плаща дълга къмъ обществото.

При това, той има наградата въ самия себе си, тъй като нѣма възможно щастие безъ здравие и при каквито и да било условия, съ здравието човѣкъ притежава единственото истинско щастие.

2. Умътъ бива бодъръ въ здравето тѣло.

Въ единъ организъмъ, както и въ едно общество, всичкитъ органи сж солидарни едни къмъ други.

Мозъкътъ, който е органъ на мисълта и на волята, е изложенъ на последицитъ отъ всички болести на всичкитъ органи и даже на всичкитъ невъздържаеми опущения, които имъ сж наложени. Отъ тукъ произтича ну-

ждата да се подложи организмът, особено през време на растението, на едно съответно и равномерно развитие на всичките му части

У възрастния човък; органите на тялото сж вече развити, тая функционална част може безъ затруднение да бжде много неравна; и специализиранията нуждни въ социалния живот не сж несъвмѣстими съ едно удовлетворително здраве. Но у съществото въ фазата на растението му, у детето и у младежа, съотношенията на физическата и умствена деятелност трѣбва да бждатъ строго опредѣлени.

Органите преди да произвеждатъ работата, трѣбва да сж въ състояние да функциониратъ; сиречъ, тѣ трѣбва да сж достигнали до съвършенство. Ако се предизвиква производството преди организацията. последната се поврежда.

Следователно, възпитанието на детето трѣбва да бжде възбудител на развитието на органите, а не една преждевремена продуктивност.

У детето мозъкътъ е органътъ, който най късно стига до пълното си развитие, следователно отъ него само твърде късно трѣбва да се изисква производителна работа. Това, което трѣбва да се налага на мозъка у детето и у младежа, сж особено привычката и методътъ къмъ работа.

Трѣбва да се научи детето какъ да работи. Напротивъ, мускулите бързо стигатъ до съвършеното си развитие, сжщо и скелета представлява още отъ първите си години една добра крепкостъ.

Всички физиолози сж забелѣзали, че ржчното занятие упражнява благотворно действие върху вѣрността на идеите у човѣка и върху енергията на волята му. Отъ друга страна, ржчната работа, като смекчава умствената деятелностъ усъвършенствувайки я, сжщевременно, допълнюва хармоничното умствено възпитание на младежа, комуто доставя възможността да спечелва прехраната си, при каквито и да е условия въ живота, и по тоя начинъ ржчната работа би направила стъ всѣкой младежъ типиченъ свободенъ човѣкъ.

3. Дръжъ тѣлото си постоянно чисто.

Кожата на човѣка има функции, които сж все толкова важни за здравето му, както и функцията на бѣлитѣ дробове, която състои въ дишането ѝ както функцията на бѣбрецитѣ която е да изхвърли отрови-

те, произходящи отъ живота на клетките, отъ които сж съставени тъканите ни.

Кожата диша както и бѣлия дробъ; тя изпуска още потъ. Съ потъта кожата изхвърля, както правятъ и бѣбрецитѣ съ пикочта, отровните материи и съ това иде на помощ на функцията на бѣбрецитѣ.

Чрезъ потенето, кожата действува, като регулаторъ на температурата на тѣлото, тъй като потенето е единственното средство, съ което разполага човѣшкиятъ организмъ за да се бори противъ топлината.

Това е способа на разхладителния прѣстенъ сждъ, съдържанието на който се изстудява чрезъ изпаряването на течността на повърхността на поровната прѣстъ.

Най-после, кожата действува като покривка, сиречъ като щитъ противъ външната среда, противъ физическите и агенти и противъ микробите, затова тя трѣбва да се поддържа въ чистотата за да запазва мякостта си, отъ което зависи нейната трайностъ. Кожата на човѣка, неподдржана въ чистота, непротивостои на студа и микробите, находящи се на повърхността ѝ, проникватъ въ нея.

Доброто нормално функциониране на кожата се постига чрезъ разтривки и поливания, чрезъ душъ, топълъ или студенъ, споредъ тѣлосложението и времето презъ годината и чрезъ бани.

Здравствени условия, или нѣмание на средства могатъ да бждатъ причина, щото душътъ да не може да се прави и банята да не бжде седмична, както би трѣбвало да е. Но нищо не пречи да привикнува човѣкъ да прави разтривки и омивания, което е неизбежно условие за доброто функциониране на кожата.

4. Кога се хранишъ, не яжъ никога до насищане.

Опасността отъ чрезмѣрно ядене е много по-голяма, отколкото опасността отъ недостатъчна храна.

Когато храната е приета въ голѣмо количество, тя рискува да не бжде достатъчно пресобразувана посредствомъ действието на смилането и е непълно погълната. Въ такъвъ случай, тя раздражнява червата, както би направило нѣкое. Странно тѣло и имъ причинява възпаление.

При прояждане, храната, ако и да е погълната, не е напълно употребена съ полза, сиречъ не е напълно догоряла въ вътрешността на организма и последната, ка-

то една печка, която не тегли добре се задръства съ всичкитѣ остатъци отъ това непълно догоряване. Пикочната киселина, която е главниятѣ отъ тѣзи недогорели остатъци, трови кръвта или раздразнява тъканитѣ въ които влиза и впоследствие, човѣкъ който яде много, е изложенъ на всички болѣзнени припадъци на организма и на урелията.

Съ течение на времето, тѣзи болезнени припадъци, които въ началото сѫ преходни, могат да се установятъ окончателно, подъ видъ на литиаза (пѣськъ въ бъбрецитѣ) подагра, Диабетъ или друга хроническа болестъ въ бъбрецитѣ.

Преяждането и разстроениятѣ смилания, които сѫ неизбежнитѣ му послѣдствия, при това иматъ неудобството да се придружаватъ отъ аномални брожения въ червата, отъ което се образуватъ разни отрови въ червата. Тѣзи токсини, следъ като сѫ поглънати, трѣбва да бждатъ унищожени отъ черния дробъ, което ако не стане тѣ отравятъ цѣлия организъмъ. Следователно, вследствие усилената деятелностъ, на която е изложенъ отъ честото прияждане, черния дробъ се уморява и не смогва да изпълнява напълно функцията си, и тогава се появяватъ цѣла серия отъ разстройства, които развалятъ равновесието на здравето и способностъ за работата у човѣка.

Т. Бъчваровъ
медицински фелдшеръ.

Съдебни вести.

По чл. 67 отъ законътъ за горитѣ, за обезщетението, което се предвижда при нарушенията, отговарятъ родителитѣ, когато нарушителя е малолѣтенъ. Но съ това не се освобождава отъ отговорностъ и самия малолѣтенъ, защото малолѣтнитѣ, споредъ чл. 211 отъ закона за задълженията и договоритѣ, отговарятъ за вредитѣ, които сѫ причинили чрезъ престѣпление, както и пълнолѣтнитѣ.

За достигане една по-голѣма бързина при разглеждане на углавнитѣ дѣла, новото изменение на чл. 494 отъ закона за углавното сѣдопроизводство, алинея първа, *задава* Мировия сѣдия, съ призовката, която изпраща на обвиняемия, да му съобщава въ какво се състои обвинението, повдигнато срещу него и съ какви доказателства се

подкрепя, а въ двенеделенъ срокъ отъ получаване на това съобщение, обвиняемия е длъженъ да посочи на сѣдята съ заявлението доказателствата си за оправдание. Не стори ли това, углавното дѣло нѣма да се отлага както до сега, за представяване на доказателства и обвинявания рискува да бжде осѣденъ даже и въ случай, че е невиненъ, само поради небрежността му да посочи навреме доказателствата си за своята невинностъ.

Имотъ, върху който има възбрана за обезпечение на искъ за собственостъ върху имота, или за обезпечение на искъ за парично вземане, не може да се продава и купува. Затова, преди да се купи каквото и да било недвижимъ имотъ, проверете дали нѣма наложена възбрана при нота-риуса.

За сапуника въ питейнитѣ продукти.

Отъ анализираниятѣ до края на януарий т. г. проби: сайдеръ и си-си въ Варненския бактериологически институтъ, се указа че много отъ тѣхъ съдържатъ сапунинъ, вещество увеличаващо изкуствено пенливостта на споменатитѣ продукти. Сапунина е вреденъ за човешкото здраве и забраненъ съ окръжно № 14,796 и 14,797 отъ декемврий 1923 год. основани върху решението на Върховния Медицииски съветъ. Такива окръжни № 457 и 814 отъ януарий 1924 г. е издало и Министерството на финансиитѣ, като забранява вноса и употреблението на сапунинъ и всички препарати съдържащи сапунинъ. (Държавенъ вестникъ броя 205 отъ 11 декемврий 1924 год.).

Но содолимонаденитѣ фабрики употребяватъ не чистъ сапунинъ, а „Rad Saponaria“ обикновено нареченъ „чувенъ“, като мислятъ, че тоя видъ фалшификация не ще бжде узната. Тѣхната участъ е сжщата, както на тия, които биха употребили чистъ сапунинъ. Тѣй като чистия сапунинъ се приготвя отъ Rad Saponaria (чувена) то и приготвената съ „чувенъ“ сайдерова лимонада съдържа веществото сапунинъ. Приготвителя на такива продукти е наказуемъ и по „закона за санитарния надзоръ върху хранителнитѣ и питейни продукти.

Консуматора много греши като мисли,

че колкото повече лимонадата е по пенлива и колкото по-дълго време задържа пената си, — е по-хубава, но то е тъкмо обратното! Горното предположение на консуматора би било вѣрно само ако продукта се приготвява отъ натурални фруктови сокове, но содоломонадени фабрики които да приготвяватъ такива лимонади сега въ България не съществуватъ.

Нека консуматоритѣ не отдаватъ такава значение на прекалено пенящия се сайдеръ и си-си. Щомъ намалѣе търсенето на така подправени питейни продукти, фабрикантитѣ сами ще престанатъ да ги подправятъ.

Г. Атанасовъ
химикъ при института.

България въ цифри.

Износа ни презъ 1924 и 1925 г. (за последната година сведенията сж само за 11 месеца) е билъ както следва:

	1924 г.	1925 г.
Тютюнъ на листа	1,575,830,000	2,220,074,000
Яйца	566,348,000	714,934,000
Царевица	927,759,000	552,207,000
Добитѣкъ	145,992,000	319,815,000
Пашкули	92,642,000	205,585,000
Брашно	105,408,000	176,263,000
Жито	82,429,000	166,561,000
Кожи сурови	116,761,000	159,874,000
Фасулъ	373,915,000	60,597,000
Дърв. вѣглища	19,990,000	40,630,000
Кокошки	13,101,000	20,974,900
Розово масло	88,070,000	82,394,000
Трици	12,076,000	31,444,000
Фуражъ	29,085,000	29,345,000
Медна руда	25,581,000	29,124,000

Сравненъ съ 1911 год. най-много се е увеличилъ износътъ на пашкулитѣ: — отъ 195,388 кгр. на стойностъ 1,119,712 лв. за 1911 год. за 1925 год. (за 11 месеца) — 684,263 кгр. на стойностъ 205,585,457 лева.

Засѣта площъ по култура.

Зърнени храни	21,656,384 декара	— 59 на сто
Маслени и инд. растения	642,652 „	— 1.76 „
Варива	571,652 „	— 1.57 „
Картофи	90,203 „	— 0.25 „
Бостани	263,496 „	— 0.72 „
Зеленчуци	107,040 „	— 0.29 „
Фураж. растения	5,115,729 „	— 14 „
Лозя	483,170 „	— 1.32 „

Овощни градини	106,062 „	— 0.29 „
Черничеви градини	23,064 „	— 0.06 „
Розови градини	46,550 „	— 0.13 „
Всичко засѣта площъ	29,108,293 „	— 79.67 „
Угарь	7,424,957 „	— 20.33 „
Всичко обр. земя	36,533,250 декара	

Коне, добитѣкъ, свини и домашни птици.

	коне	говеда	овце	кози
1900 год.	494,557	1,596,267	7,015,385	1,405,190
1905 „	538,271	1,695,533	8,130,997	1,384,116
1910 „	478,222	1,606,363	8,669,260	1,464,719
1920 „	398,237	1,877,108	8,922,604	1,331,853
	свине	кокошки	гжски	пуйки
1900 „	367,502	4,044,545	373,150	199,543
1905 „	465,333	5,725,180	355,173	185,740
1910 „	527,311	7,811,642	400,510	236,673
1920 „	1,089,689	6,545,892	338,130	249,554

ХРОНИКА

Сесията на Варненския окръженъ съветъ се закри на 5 т. м. следъ като взе редица решения за повдигане окръга въ стопанско, хигиенично и културно отношение. По подробни извлечения отъ тия решения ще дадемъ въ следния брой на вестника.

Всички абонати, както и общинитѣ и училищнитѣ настоятелства които дължатъ за абонатентъ на окръжния вестникъ или за публичнация на обявления се умоляватъ най-късно до края на този месецъ непременно да се издължатъ къмъ администрацията на вестника. Това е особено необходимо за да може вестника да приключи своитѣ сметки, тъй като отъ 1 априлъ вестника започва своята нова — седма годишнина.

Варненския окръженъ съветъ въ своята последна сесия която се закри на 5 т. м. реши: Варненски окръженъ вестникъ, официално издание на Варн. окр. постоянна комисия да продължи излизането си, като се направятъ нѣкои реформи въ уредбата на вестника и се гарантира неговото добро списване отговаряще на предназначението си, както и редовното му излизане. Вестника отъ 1 априлъ встъпва въ своята нова —

седма годишнина. Решението на окръжния съвет е оповестено съ окръжно 1472 от 7 юлий 1925 г., съ което всички обявления, давани от общини, училищни настоятелства и скотовъдни фондове въ окръга да се изпращат задължително за обнародване въ Варненски окр. вестникъ, продължава да е въ сила и всички горепоменати учреждения се поканват да се съобразяват съ него.

Застрахованитѣ противъ градушка при Кооперативната банка възлизатъ на 24,055 стопани. Отъ тѣхъ презъ миналата година сж пострадали отъ градушка 5,300, на които банката е платила обезщетение 9¹/₂ милиона лева.

Лѣкуване на домашнитѣ птици. За насърчение на птицевъдството въ страната, което скоро ще стане едно отъ най-важнитѣ отрасли въ нашето стопанство, върховния ветеринаренъ съветъ е решилъ птицитѣ да се преглеждатъ и лѣкуватъ безплатно отъ ветеринарнитѣ лечебници и амбулатории.

Сушилни за пашкули. Б. З. Банка е поръчала въ чужбина машини за постройката на две нови модерни сушилни. Едната ще бжде построена въ гр. Чирпанъ, отъ местната районна кооперативна банка, а другата отъ Синдиката „Солидарностъ“ въ Търново, подкрепенъ отъ Министерството на земледелието и окръжната постоянна комисия.

Съ фъстъци презъ изтеклата 1925 г. у насъ е било засѣто едно пространство отъ 950 декара. За пръвъ пътъ у насъ се сѣе такъво голѣмо пространство съ фъстъци. Реколтата се е движила между 58—120 кгр. на декаръ. Най-много фъстъци сж били засѣти въ Пловдивско, Станимашки и Елховско.

Памучната култура у насъ. Презъ изтеклата 1925 г. въ България е било засѣто едно пространство отъ 22 хиляди и 600 декара съ памучна култура отъ която е получено 560,000 кгр. памучно влакно.

Овчарската кооперация „Св. Игнатъ“ въ Шуменъ презъ 1925 г. е доставила 59,000 литри млѣко. Отъ това млѣко 13,985 литри е било продадено необработено. Кооперацията притежава 1770 овце и 34 кози.

Въ Министерството на финанситѣ се приготвява законопроектъ за увеличение на вноснитѣ мита — главно на ония стоки внасяни отъ вънъ, които се произвеждатъ у насъ. Особено тежко ще се облагатъ луксознитѣ материи и предмети, служащи за луксъ. Увеличението ще се движи отъ 10 до 30 на сто.

Нолко млѣко може да даде една крава. Въ Лондонъ се е състоялъ конкурсъ на млѣчнитѣ крави. Отъ представенитѣ множество крави най-голѣма млечностъ е дала една крава отъ британско-фризийска раса на име „Финдлай-Клара II“. Тази крава е давала по 63-литри млѣко на день. До сега рекорда за млѣчностъ държеше кравата „Лугата 26“ отъ симентално-унгарска раса, която е давала 61-600 литра млѣко дневно.

Коментарии на Закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царство България отъ адвоката П. Арсовъ, издание на книжарница Чолаковъ, София, Булевардъ Дондуковъ 46, се получи въ редакцията. Въ тази книга обширно, детайлно и съ голѣма въщина се третира материята на закона за благоустройството на населенитѣ мѣста въ Царството. Цѣната и е общедостъпна — 20 лева. Доставка се отъ издателя — книжарница Чолаковъ, София.

ОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ
Конезаводъ и Депо за
мжжки разплоди
„Кабиякъ“
№ 422
мартъ 1926 год.
при гр. Шуменъ.

Окръжно.

До Г. Г. Общинскитѣ
Кметове, където има Държавни
жеребци на станция въ окръ-
житѣ, Варненски, Русенски и
Шуменски.

Моля г. г. общинскитѣ кметове изъ района на завода Кабиякъ да наредятъ непосредствено наблюдение отъ общинската властъ на жребцовата станция като гледатъ, дали коняра изпълнява правилника за хранене, гледане и пуцане жребца на кобили. Особенно внимание да се обърне, щото жребца съ коняра или съ другото да не напуца селото и да не изчезва отъ очитѣ на общинскитѣ власти. Такива своеволия на коняритѣ каратъ последнитѣ да правятъ престъпление като пуцатъ контрабанда жребцитѣ на кобили, не снабдени съ ветеринарни бележки и излагатъ жребца на зараза отъ конски сифилизъ (дуринъ) и други болести. Имената на нарушителитѣ коняри веднага да ми се съобщаватъ за своевременно наказание, а не следъ свършване на случния сезонъ да се научавамъ за дѣяния на коняри, които водятъ не само къмъ уволненението имъ, но и къмъ утавна отговорностъ.

Директоръ; Р. Д. Веновъ.